

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 18 Februarie st. v.

Ni s'a întâmplat ceva neobișnuit.

Decând cu patriotismul modern din Ungaria așa ceva n'am mai pățit. Nu e lucru mare, dar' totuși lucru, cum am șis neobișnuit pe la noi. Sântem adecă puși în pozițiune de a anunța cetătorilor noștri, că profităm și noi de un lucru, asupra cărui atențiunea ne-a atras-o presa opozițiunii maghiare din Budapesta.

În adevăr un fenomen rar de tot, poate unic în tot timpul, decând Ungaria se află sub binecuvântările erei dualiste.

Să nu întindem vorbă multă ci să venim la lucru.

Diarele opozițiunii maghiare din Budapesta ne spun, că până la 15 Aprilie a. c. după cîlindarul nou, cine vrea să fie alegător, trebuie să-și fi plătit toate impozitele statului. Aceia, care până la termenul acesta nu-și vor fi făcut datoria, în ceea-ce privesc impozitele, vor fi lipsiți de dreptul electoral în anul viitor, în anul când exercițiul dreptului electoral nu se va face numai pe un period de trei ani, ca până acum, ci pe unul de cinci ani.

Sântem convinși, că publicul român este de acord cu noi când șicem, că facem bine, profităm de ocaziune și atențiunea ce ni s'a atras decătră opozițiunea maghiară, o comunicăm și publicului român.

Este un împrumut negreșit, pe care l-am făcut din presa opozițională maghiară.

Împrumutul acesta însă ne va scuti doară de stigma de agitatori. Când ne folosim de un lucru, care vine dela patriotismul „infalibil“ al patrioților singuri în felul lor, căci țin mult a fi numai ei patrioți buni, ar fi paradox de tot, să fim numai noi Români tratați de patrioți răi, și încă în același timp, când odată ne întălmim și noi în vederi cu cei-ce în toate zilele ne polecesc: agitatori.

Convinși dar', că de astădată nu ni se va pute imputa agitarea și pentru-ca „patrioții cei neași“ să nu fie jigniți în sentimentele lor patriotice, insistăm și noi din parte-ne prelîngă toată suflarea româ-

nească să caute, ca din cauza restanțelor cu impozitele, alegătorii români să nu rămână pe dinafară din listele electorale, ce se vor compune în anul acesta.

Este adevărat, că conform programului național, Români din părțile transilvane nu participă la alegerile pentru dieta ungurească din Budapesta. Nu, pentru-că așa a decis adunarea alegătorilor români și a decis așa, pentru-că prelîngă împregiurarea că se susține o lege electorală specială pentru Transilvania în detrimentul Românilor transilvăneni, Români au văduț ce-și permite guvernul în timp de alegeri. Promisiuni, terorism, bani, beuturi și mîncări, favoruri particulare, de multe-ori în contradicțiunea cea mai flagrantă cu legea pozitivă, toate se pun în mișcare, ca alegătorii români să fie paralizați. Și aceasta nu numai în Transilvania. În Ungaria proprie, unde Români în puterea aceluiași program național, au să aleagă reprezentanți în corpul deputaților din Budapesta.

Dar' nu numai dieta are să stîrnească interesul Românilor noștri. Sânt o mulțime de alte afaceri în municipii și în comune, cu și fără de magistrate, care ne îndatorează a purta de grije, ca oastea electorală să fie numeroasă și deprinsă la luptă.

La lucrul acesta, adecă la grijea de alegători sânt deci datori să iee parte toți Români din Transilvania și Ungaria, în special inteligența română.

Grijea aceasta însă nu se cuprinde numai în stăruința, ca alegătorii să-și plătească impozitele cu care datoresc statului, ci și, ca în adevăr să între în listele electorale; ear' dacă n'au intrat, să reclame la timp, până când nu se închid listele și reclamațiunile mai pot fi luate în considerațiune.

Va să șică, eată în ce se cuprinde și minunea cea mai nouă. Într'aceea, că putem recomanda publicului român un lucru, pe care îl recomandă publicului maghiar opozițiunea maghiară.

Nu mai cât și aici se potrivește dicerea antică: *si duo idem faciunt, non est diem*, dacă doi fac aceeași, nu e aceeași.

Opozițiunea maghiară vrea să restorne guvernul, ca ea să-și ocupe locul. Români, să fie și ei conduși de asemenea aspirațiuni? Aceasta nu se potrivește cu firea lor. Ei n'au și nu pot avé aspirațiuni de ambițiuni vanitoase. Români sânt cu mult mai reali. Idealul lor este o stare de lucruri, care să mulțumească pe toți cetățenii patriei și spre sfîrșitul acesta, ei nu pun cestiunea, că cine să stee în fruntea guvernului, ci mai cu seamă, că acei ce sânt în fruntea guvernului să guverneze în folosul și în favorul tuturor cetățenilor patriei.

Este și moral motivul Românilor și fiind moral și salutar și pentru aceasta și merită spriginul tuturor oamenilor de bine.

Un titlu mai mult, ca afacerea cu alegătorii în special inteligența română să nu o iee ușor, dacă nu va vré să se compromită aspirațiunile nobile, cătră care Românul și în lanțul robiei a nisuit.

Îngrijirea de alegători însă nu judecă întru nimica unei ulterioare decideri a reprezentanței alegătorilor, a cărei chemare va fi a se pronunța earăși în momentul oportun. Este sciut însă, că cu cât reprezentanții alegătorilor au la spate o trupă din elemente mai nedisputabile, cu atâta și efectul pășirii lor e mai mare.

Urmează: fiecare dar' împlinească-și datoria.

Revistă politică.

Sibiu, 18 Februarie st. v.

În ședința dietei ungare dela 27 Februarie s'a hotărît dispunerea unei noue alegeri în locul decedatului deputat David Farkas. După aceasta s'au rezolvat unele petițiuni în înțelesul propunerilor comisiunii. În sfîrșit a prezentat deputatul Horánszky în privința efectuiri căii ferate de pe valea Gran-ului o interpelațiune, care s'a transpus ministerului de comunicație.

Tot în aceeași zi a rezolvat casa de sus ungară fără nici o dezbateré proiectul de lege asupra dreptului de încolare al colonilor reîntorși în

țeară. Mai departe s'a primit în general și în detail proiectul de lege cu privire la măsurile în contra morbului egiptean de ochi. Asemenea au fost primite fără dezbateri convențiunea elvețiană pentru scutirea marcelor, convențiunea comercială cu Siam-ul și actele congoane. Pertractarea budgetului pe anul 1886 s'a fixat pe 8 Martie a. c.

Ieri, în 1 Martie, a expirat armistițiul semnat la 21 Decembrie anul trecut în Piroț în scopul, de a se încheia pacea între Bulgaria și Sârbia. „Dacă pacea“, se șice în primul articol al convenției respective, „nu se va fi semnat până atunci, armistițiul e *de jure* prolongit. Dacă însă acela se va rumpe după 1 Martie, atunci denunțarea aceluia are să se întemple cu șice zile înainte de reînceperea ostilităților“. Cu aceasta se mîngăie și oficioasele noastre șicînd, că dacă delegaților, care se află în Bucuresci, nici nu le-a succes a efectul pacea, aceasta nu poate să neliniștească pe nimeni. deoare-ce armistițiul în urma aceluia articol are să mai țină *de jure* încă șice zile după-ce se va fi întimplând denunțarea lui.

Dealtmîntrelea din Bucuresci se depeșează cu datul de 28 Februarie n., că toate silințele lui Miatovici, de a îndupleca pe guvernul sârbesc ca să accepte proiectul Turciei, sânt zadarnice, și la cas, dacă Garașanin va persista prelîngă punctul seu de vedere, negociațiile de pace se vor întreprinde fără de a fi ajuns la oare-care rezultat.

Am fost comunicat, că Poarta a cerut bunele servii ale Germaniei și Angliei în privința convenției turco-bulgare, pentru-ca să se poată îndupleca Rusia, a-și retrage unele din excepțiunile sale în contra convenției. Tzanov se fi declarat cu privilegiul unei întrevorbiri avute cu domnul de Nelidov, că Bulgaria ar fi inclinată a satisface acelei pretențiuni rusești, ca convențiunea militară cu Turcia să nu se încorporeze convenției generale; nici odată însă n'ar pute să-și deee consimțemîntul la o revizie a statutului organic rumeliot prin o comisiune internațională, așa precum o pretinde Rusia, nici la o rezolvare a întregii cestiuni prin o conferență, precum a propus-o Austria. Într'aceste însă negociațiile au trecut preste acest stadiu, și Poarta să se fi învoit și la aceea, ca numele principelui Alexandru să

Foița „Tribunei“.

Șofron păcălitul.

Șchiță din carneval
de Nicolau Togan.
(Urmare și fine.)

— Nu 'ți-am spus, vere Ștefanuț, că nu o să facem nici o ispravă?! Căci ni-a eșit în capul Tufarilor Fira Comănesei cu gol, face-i-s'ar albeață în ochi și 'și-ar sparge capul de poarta mea; căci e strigoaie cu coadă, vere Ștefanuț, după-cum spune moașa ei! — oftă Șofron iertatul din fundul inimii, ca și când s'ar fi trezit acum numai dintr'un vis înșelător.

— Asta nu am mai aușit-o, decând m'a făcut mama Floare; măcar că-s om umblat prin țeară și lume! Piei nălucă! — crășni Ștefanuț al Floarei.

— Ho, ho, fîrtate Ștefanuț! — începă eară badea Culiță, doară n'ai văduț pe ucigă-l sfînta cruce?! Nu vè faceți spaimă din nimic! Dela Șofron nu te teme, că n'a cere Saftica atâtea, că-i junașan, — n'are copii ca feciorul lui Cârțițoiu! Aușii numai ce-am socotit eu în capul ăsta! . . . Să trimitem pe Ghiță al nostru la nănașa Safticii și să întrebe, cum stă socoteala cu feciorul lui Cârțițoiu?! Și dacă va fi o treabă, să ne ducem la Saftica cea oacheșă și s'o peșim! . . . Măi fîrtate Ștefanuț! Dacă am pute face o toceală și o ispravă, crede-mă că

sînt acum de ostenit și de hălăoiu, — tot aș isbl una cu piciorul în grindă, de ar zurul bli-dele din cuier!

— Treacă, ducă-să, bade Culiță! — șise Ștefanuț, după-ce își mai trase seama, — fă cum îți poruncesce mîntea d-tale, căci ești mai bîtrîn și mai pățit decăt noi! . . .

— Ghiță, dragul tati, — se întoarse badea Culiță cătră feciorul seu, — tu ești copil cu pricepere! Du-te și te aruncă pe Doboș călare și până bați în palme să fii la nănașa Safticii, — nu 'ți-a fi rușine, căci e și nănașa ta, — și întrebă-o cum stă socoteala cu Saftica; mai ține-se de feciorul lui Cârțițoiu; are zestre, după-cum se povestese; și-i spune, că au sosit peșitori din Tufari, pe cari 'i-a pofitit mama Safticii în tîrgul din V...?! Aușit-ai?! Când voui gândi, că ești acolo, tu să fii înderēt!

— Las' pe mine, tată, căci le isprăvesc eu toate, cum va fi mai bine! — șise Ghiță și se șterse pe ușa afară.

— Și acum, boeri d-voastre, apropiați-vé de measă, — începă eară badea Culiță — să mai pomenim și numele lui Dumneșeu! . . . Nu te supéra nimic, Șofroane, dragul badii, că de n'a fi chiar nici o treabă, nu se prăpădesce lumea pentru Saftica cea oacheșă!

Measa-i cu patru picioare,
Mai sînt fete pe sub soare!
Să aușim tot de bine, fîrtate Ștefanuț!

Vai ce mai om era tată-téu, Dșeu să-l ierte! Una-l strica și pe el, că se lăsa să-l poarte muma-tă prea mult de nas!

— Dșeu să ne ajute, bade Culiță! — răs-punse Ștefanuț. — Să ne fie socoteala într'un cias bun! Bine că te vedem sănētos!

— La cine naiba pot lătra cîinii, de pare-că acum au să se prăpădească Mișelescii?! — începă badea Culiță într'un tîrșiu, după-ce goli-se câteva păhare de rachiu de prune cu fîrtății sei și-și povestiră toate ticălile dela întălnirea cea din urmă încoace. Și după-ce își scoase capul pe fereastra cea decătră curte și strigă de câteva-ori, ho, măi, ho! temēndu-se să nu fie căpētat vre-o vulpe cu două picioare pofta după carne de găină, — băgă de seamă, că intră Ghiță călare, ca briciau pe porțița curții.

— Taci, că-i bine, șise Culiță întorcēndu-se de grabă cătră fîrtății sei! — La toată întēmplarea are să ne aducă Ghiță veste bună, căci altcum nu s'ar întoarca așa de iute!

— Fēn, ori paie Ghiță?! — întrebă cu nerăbdare toți trei deodată, după-ce intră Ghiță gâfăind pe ușa căsii.

— Vai de mine! Lăsați-mă să răsflu, — gâfăi Ghiță — și apoi vi le povestesc toate din fir în pēr! . . . Peri-i-ar vița Safticii cu muma-sa cu tot! Măi oameni buni și de omenie! Cine bate două țeri, nu poate fi om, ca toată

lumea! Închipuți-vé numai! După-ce am ajuns la nănașa și o am întrebă și de una și de alta, — am aflat, că lelea Vuță, muma Safticii, v'a purtat de nas, ca pe nise nebuni! Vai, ce muiere fără de rușine! Dă-mi-o doamne odată pe mîna mea, să 'ți-o joc eu pentru asta, cum joacă Ţiganul ursul! . . . Nu m'am îndestulit, cu câte 'mi-a spus nănașa ei, o am chîmăat de față și s'o fi văduț, fîrtate Ștefanuț și prietina Șofroane, roșăța racului fript pe cărbuni! Nu scia ce să șică și cum să scape din ghilț! Șicea, că n'a grăit cu nimeni la tîrgul din V. . . despre vėduva ei, că nici pomeană să vè fi chîmăat să peșii pe Saftica și teacă-pungă; destul că v'a purtat de nas și v'a făcut de chiotul Mișelescilor, numai și numai, ca să poată pune mîna pe jumătate din averea lui Cârțițoiu. Căci ștrengarul ăla al lui Cârțițoiu, după-ce aușise, că au să se so-sească ađi-măne la Saftica peșitori din Tufari, oameni cu stare și cinstiți, ca d-voastre, nu 'și-a dat pace, până n'a stors dela șuchiatul de tată-seu învoirea, ca să scrie jumătate din averea lui pe numele Safticii; și cu asta s'a dires treaba, care ieri-alaltăieri era stricată. A nebunit de tot feciorul lui Cârțițoiu după Saftica, unde o vėduse îmbrăcată în ghete, — cum șicea ea, — și în fie cu ținte și scāntei din țeară. . . Atăta 'mi-e povestea și isprava. Rușine, fîrtate Ștefanuț și prietina Șofroane, încăt să n'o iei pe nasul tēu pentru un cap de țeară, nu pentru jumătate din averea lui Cârțițoiu! . . . Și apoi

se șteargă din convenție. În ceea-ce privește schimbarea statutului organic, convenția are să se ratifice în mod prealabil încă acum, ear' în decurs de patru luni ar fi să se revizuiască statutul și apoi să se prezenteze întreaga convenție puterilor, spre a o ratifica în mod definitiv.

În urma mult favorizatei tendențe de pace a marilor puteri ministerul din Grecia s'a hotărât a-și da dimisia.

În ședința camerei franceze dela 27 Februarie a insinuat baronul de Soubeyran o interpelație cu privire la stațiunile vamale, ce au să se înființeze între Turcia și Rumelia. Camera a fixat discuția asupra acestei interpelații pe 2 Martie n.

Pacea de Bucuresci.

Pe cât timp, nu se știe, dar' deocamdată se anunță din toate părțile, că pacea va fi semnată de delegații respectivi din Bucuresci. Reproducem astăzi apetițiile alor două foi din Bucuresci asupra situațiunii.

„Voința națională“ scrie:

Dela începutul negocierilor dintre domniile delegații ai conferenței din Bucuresci am exprimat părerea, că e cu neputință, ca Bulgaria și Sârbia să nu ajungă în definitiv a se înțelege. Faptele ne dovedesc, că nu ne-am înșelat în apetițiile noastre. Astăzi pacea poate să fie considerată ca definitiv încheiată.

Domniile delegații au ajuns la acest rezultat nu fără a avea să întâmpine mari și felurite greutăți. Dorința naturală a Bulgariei de a trage oarecari roade materiale din victoriile repurtate și amorul propriu blesat al Sârbiei, care cu nici un preț nu voia să se considere ca bătută, împedecau mult mersul negocierilor. Trebuie să mai ținem seamă, prelungă aceasta, încă de un lucru: Ori-cât de mare ar fi fost dorința Sârbiei de a încheia pacea, ea nu putea să iee nici o hotărâre înainte de a cunoaște modul, cum vor privi puterile înțelegerea turco-bulgară și înainte de a ști, dacă Grecia se va mișca sau nu. Cu cât împotrivirea unor puteri față cu cea înțelegere creștea, cu atât Sârbia avea drept să nu se grăbească; pe de altă parte cu cât atitudinea Greciei devenia mai amenințătoare, cu atât speranțele de revanșă ale partidei de acțiune sârbesci se măriau. În asemenea condițiuni, putem lesne să ne închipuim, de ce negocierile se trăgănu mereu.

Din fericire, puterile care conduc astăzi politica generală a Europei sunt hotărâte cu orice preț să mențină pacea. Pe de o parte aceste puteri au căutat să influențeze la Constantinopol pentru a se scoate din înțelegerea turco-bulgară toate articolele, cari jigniau pe Rusia, ear' pe de alta ele au întreprins o campanie din cele mai energice spre a silii pe Grecia să nu turbure liniștea.

Acțiunea Europei a fost încununată cu succes. E mai presus de ori-ce îndoială, că înțelegerea turco-bulgară va fi primită în definitiv și decât Rusia și e mai mult decât sigur, că Grecii nu vor îndrăzni să infrunte armatele imperului otoman și acțiunea combinată a flotei anglo-turcă.

Puterile nu s'au mulțumit să apese cu influența lor numai la Constantinopol, ele au însărcinat în același timp pe reprezentanții lor la Bucuresci să lucreze din răspuțeri prelungă d-nii

delegații, pentru a-i aduce cât mai curând la o înțelegere. Grație acestei interveniri, Sârbia se înduplecă să prezente mai dăile trecute un proiect de tractat pe measa conferenței alături cu proiectul turco-bulgar.

Tot grație acestei interveniri se datoresce și redactarea acestui din urmă tractat în termeni aproape identici cu acei ai proiectului sârbesc.

D-nii delegații au acum înaintea lor două proiecte fiecare compuse din câte un singur articol; amândouă enunță aproape în același mod, că pacea este încheiată între Bulgaria și Sârbia și că între aceste două țeri se restabilește ordinea de lucruri ce exista înainte de declarația de războiu.

Atât Bulgaria cât și Sârbia au convenit să lase afară din tratat toate cestiunile, cari ar fi putut da naștere la neînțelegeri, precum cestiunea delimitării, a relațiilor comerciale etc., cestiuni cari se pot rezolva foarte bine după încheierea tratatului de pace.

Astfel stând lucrurile, încheierea definitivă a păcii nu mai e decât o cestiune de câștig și de pierdere cel mult. Nu e cu neputință chiar, ca în momentul, când vor apărea aceste rânduri, instrumentul de pace să fie deja semnat de cei trei delegații.

Chiar dacă pacea nu ar fi încheiată până la 1 Martie — lucru pe care îl credem cu neputință — faptul, că armistițiul încetează la aceea epocă, nu poate periclita câtuși de puțin opera de pace, care e pe cale de a fi terminată. Se știe în adevăr, că partea, care va voi dela 1 Martie să reînceapă războiul, va trebui să prevină cu 10 zile înainte pe partea cealaltă. Nefăcând nici una o asemenea declarațiune, armistițiul poate curge și după 1 Martie în mod indefinit până la încheierea păcii, fără-ca să mai fie nevoie de vre-o prelungire.

Concentrările de trupe, cari se fac mereu în Bulgaria și în Sârbia nu pot fi considerate ca nisea indicii turburătoare; ambele țeri nu fac decât să urmeze, până la încheierea păcii, pozețele celei mai elementare prudențe: *si vis pacem, para bellum*.

Putem considera deci pacea ca asigurată. O asemenea veste va contribui negreșit la liniștirea pieței noastre atât de alarmată dela începutul conflictului dintre Bulgaria și Sârbia și la înlăturarea, cel puțin parțială, a unei din cauzele cari au contribuit la mărirea crizei ce ne bântue de atât timp.

„Telegraphul“ din Bucuresci se pronunță asupra prospectelor de pace în Peninsula în următoarul mod:

Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus.

E imposibil să-și oprească cineva surisul, când se gândesc, că au trebuit să treacă săptămâni de zile, că lumea a trebuit să cadă dintr'o emoțiune în alta, pentru-ca să se ajungă la un tractat de pace compus dintr'un singur articol și cu un cuprins de o ingenuitate rară. Pacea dintre Sârbi și Bulgari a fost ruptă; un războiu destul de sângeros se iscă; delegații restabilesc pacea pur și simplu, ca și cum toate ar fi fost un simplu joc. Ruperea relațiilor, războiul, au avut fără îndoială cauze grave; procesul era serios, de vreme-ce s'au pus vieți în joc; războiul n'a hotărât nimic. Ear' pacea se încheie pur și simplu, fără deslegarea nici uneia din cestiunile care au provocat ruperea ei. Exemplul e unic în felul său.

mai spune lumea, că Saftica are zestre! Mia de zloți, cu care se lauda, o poți băga în ochi, că nu orbesci! Cinci capete de vită! De necaz trebuie să mai și riști câte odată, fârtate Stefănuț! Închipuiți-vă numai, că două capete din cele cinci încă n'au eșit acum din muma lor! Ha, ha, ha! — Moșie?! De trei mierțe în trei hotare!

Bine, că Saftica cea oacheșă e frunoasă și drăcoasă, dar' apoi e vâduvă, — nu-i fată! D-voastre căutați zestre groasă și asta aici tot nu o ați fi găsit! . . . Nu vă doară capul pentru asta!

— Pune-ți supărarea la o parte, fârtate Stefănuț, — încep acum badea Culiță. — Bine, că v'a păcălit puțin Vuța, dar' rușinea e a ei, nu a d-voastre! De altele să te ferească Ddeu! Să nu-ți pice vre-o vită din jug; dar' muierii mai puteți găsi destule!

— Nu-ți-am spus din capul locului, vere Stefănuț, — oftă Șofron măhnit până în rărunchi, — că o să umbliam păcăliți?! De asta m'am temut eu! Căci ne-a eșit în capul Tufarilor Fira Camanesii cu gol înainte! Și la toate numai soacră-ta e de vină cu verișoară-sa Vuța din Mișelescii. Și am să-ți-o cert, dacă vom ajunge acasă, de nu s'a spela cu câtă apă curge într'un an pe Hârțibaciu! . . . Una-ți-o înseamnă, vere Stefănuț: că pe sfatul muieresc să nu te duci nici odată prea departe, că-ți puni și capul în cele din urmă. Și încă una: „La

popul prea laudat, să te duci cu sacul spart!“

— Amin, vere Șofroane! O pățanie mai mult! Dar' haida să plecăm către casă, — duse Stefănuț — să nu ne apuce ziua albă pe aici!

— Noapte bună, bade Culiță Cosor și Ghiță! Iertați, că v'am stricat somnul; — dar' cine va mai umbla a peți prin Mișelescii, numai ca noi s'o pățească! Lelea Vuța n'a crescut de geaba în Mișelescii!! — Luară apoi amândoi rămas bun și plecară către casă.

Când se lumina de ziua, pețitorii noștri erau în capul Tufarilor; și lucru necurat! Fira Comănesii le eșise acum a doua oară cu gol înainte.

— Piei, strigoaie verde! — răcnii Șofron din toate puterile, ca mușcat de șerpe.

— Dar' ce-i, bădiță? Doară-ți stelesc ochii?! — duse Fira uimită. — Bageamă, că pe tine te-au purtat strigoile în astă noapte! Și până-ți-te-au cam purtat, Chiva, drăguța ta din zile, — cu care-ți-ai ros cojile — voioasă c'a scăpat de un nătărău, — a fugit cu ficioarul lui Sfredeluș! . . .

— Auțit-ai, vere Stefănuț?! — duse Șofron muiat până la lacrimi. — Altă păcălitură! Nu am să mă însor, până-i porcul cu coadă! . . .

Lucrul în sine n'ar ave mare importanță, dacă tratatul ar fi opera delegațiilor din propria lor inițiativă. Dar' delegații în toată afacerea, au jucat un rol foarte secundar; ei n'au făcut alta decât să semneze tratatul dictat de marile puteri. În aceasta stă însemnătatea lucrului.

Și această însemnătate se traduce, se degiază în următoarele două puncte:

Ântăiu: Europa și-a stabilit în fapt protecțiunea asupra Peninsulei-Balcanice, în care nimic nu se mai poate face fără consimțământul ei.

Din multe puncte de vedere, acest protectorat e avantajos. E incontestabil, că actuala crisă a avut darul să reuneste cele două mari influențe din Peninsula: influența rusă și cea austriacă; protectoratul Europei întregi le ia locul și va împedeca restablirea lor.

Al doilea: Puterile au de gând să înabuseze crisa, oprindu-o în dezvoltarea ei. Presiunea exercitată pentru a înlătura din negocieri tot ce ar fi putut da cea mai mică satisfacere Sârbiei; pe de altă parte, presiunea și mai energetică exercitată asupra Greciei, pentru a o împedeca dela revindicarea drepturilor sale, se presentă ați ca o sistemă întreagă, menită a sugruma crisa.

Și nu se poate presupune, că Europa, având mijloacele cele mai energice, și-a rezervat să trateze singură crisa, în liniște. Nu se poate presupune aceasta, căci pentru dipolamația europeană nu există nimic mai repulsiv, nimic mai înspăimântător decât cestiunea orientală și tot ce se leagă cu dînsa. Pentru creerii oricărui muritor nediplomat, e aci o taină adîncă, pe care nimic n'o poate lumina. Cea mai mică mișcare în Peninsula-Balcanică, e pentru Europa o cauză de emoțiune zdruncinătoare; pentru aceeași Europă, care știe să păstreze, nu sânge rece, dar' cea mai admirabilă nepăsare față cu adevărate catastrofe departe de Balcani.

Mai ușor rezolvă radical Europa cestiunea Congo-ului, mai cu drag ar regula starea de lucruri din fabulosul centru al Africii, decât să atace cestiunea Orientului.

Hotărârea puterilor de a opri cursul crizei balcanice se mai poate vedea împede din modificările aduse arangiamentului primitiv turco-bulgar. Așa cum era concepută, această învoială sfășia tratatul din Berlin și necesita un congres internațional. Cu modificările aduse, această necesitate se înlătură.

De ale Aradanilor.

Șese elevi ai seminarului din Arad, tot „clerici“, ne trimit o lungă corespondență și ne roagă să o publicăm.

Eată înainte de toate scrisoarea, pe care ni-o adresează:

Mult Onorate Domnule Redactor!

Subscrișii venim a Vă ruga să binevoiți a da loc acestei corespondențe aci alăturate în prețitul D-Voastre jurnal „Tribuna.“

Am scris aceasta, pentru-ca să scoatem la iveală pur adevărul dripit de corespondentul dl anonim Z. Z. prin notițele luate despre serata musicală-literară arangiată la 31 Ianuarie a. c. în Arad de Reuniunea femeilor române.

O facem aceasta ca despre cari s'a făcut vorbă în „Tribuna“ și o trimitem „Tribunei“, ca în carea s'a făcut vorbă, — drept-ce Vă rugăm să o publicați astfel, cum se află ea în original, fără să faceți cea mai mică schimbare.

Ne mai rămâne să observăm, că noi nu vorbim în interesul „alterae partis“, căci noi nu facem distincțiune de partide, ci vorbim ca acei, despre cari s'a vorbit, și ca aceia, cari cunosc cauzele zădărniciții seratei musicale-literare din cestiune.

Ne place a crede, că ne Veți satisface dorințelor, că nu ne Veți silii să scoatem adevărul la lumină prin mijlocirea altor jurnale, cu atât mai virtos, cu cât în primul loc „Tribunei“ compete, ca și cutarea, în carea s'a petrecut treaba.

Primiți, Domnule Redactor, expresiunea distinsiei considerațiuni ce Vi-o păstrează.

În Arad, la 26 Februarie 1886 n.

(Urmează cele șese subscrieri).

Să vedem acum ce ne spun acești șese oameni tineri, care intervin în cearta dintre Z. Z. și A. A., ca să apere pe Părintele Goldiș, directorul lor.

Arad, 26 Februarie n. 1886.

Onorate Domnule Redactor!

În nrul 21 al „Tribunei“ a. c. s'a dat loc unei corespondențe din Arad de anonimul Z. Z. Această corespondență nefericită a tras după sine încă alte două corespondențe în frunte cu emblema polemicii, cu intențiuni de a face din fînțar un armăsar.

Din incidentul acesta venim, în interesul adevărului a Vă ruga, să binevoiți a da loc în

coloanele „Tribunei“ acestor lămuriri și clarificațiuni, ca din partea acelor elevi ai institutului teologic, cari cunosc mai pe deaproape cauzele acelor pedeci ivite în cestiunea concertului (seratei-musicale), nu prin interdicerea Rv. d. I. Goldiș directorul institutului, ci prin procederea greșită și înconștientă a comitetului arangiator.

Corespondențele, și în deosebi corespondența dlui Z. Z. vedesc tendința de a lovi în reputațiunea Rv. d. director I. Goldiș fără nici un motiv pronunțat.

Ca publicul mare deci să nu rămână sedus de informațiunile false ale dlui Z. Z. referitoare la persoana Rv. d. I. Goldiș directorul institutului teol.-ped. din loc, ne luăm libertate a da următoarea lămurire:

S'a arangiat anume în seara de 31 Ianuarie a. c. în sala mare a Seminarului o serată musicală-literară de Reuniunea femeilor române din loc.

Când era vorba despre modul cum s'ar pute arangia numita serată — așa din prispă, — comitetul arangiator a aflat de bine să pună în program și pe unii din elevii institutului, ca astfel cu un concurs îndoit, succesul seratei să fie asigurat.

Prea bine.

Au stabilit deci programul, fără multă spargere de cap și pe unii din elevii i-au și luat în program, dar' — *bene notandum* — fără scirea lor și fără să fi fost invitați, ba ce-i mai mult, chiar și fără scirea și consensul superiorităților institutului. Elevii mai târziu, ce-i drept, au fost avisați despre expunerea lor în program, însă și atunci nu pe cale directă, ci indirect prin o altă persoană, ce nu făcea parte din comitet.

Ei bine. Programul acesta, în formă de invitare s'a trimis pre la localitățile publicului român inteligent, un astfel de program s'a trimis și la adresa Rv. d. director I. Goldiș, dar' ce să veți? Elevii nu figurau sub numele lor propriu, ci sub masea unor steluțe, creșându-le lumea de tot atâtea figuri misterioase picate din cer.

Veți bine, și Rv. d. director I. Goldiș încă s'a informat despre cooperarea elevilor la acel concert și respective la cea serată, însă tot pe cale indirectă, prin sunetul clopotului și nu pe cale viuincioasă, prin comitetul arangiator.

În urmarea acestei proceduri neprecalulate a comitetului, Rv. d. director, în conștiința responsabilității ce are ca director pentru toți pașii și vorbele elevilor, — a exmis un ordin circular prin care „opresce în genere elevilor institutului ori-ce participare activă ori pasivă la producțiuni publice, fără învoirea și nemijlocita controlă a superiorității școlare, fie acele de ori-și-ce categorie.“ Numai atât și nu mai mult.

O procedură foarte corectă aceasta, căci nu e vina noastră, dacă comitetul a fost atât de înconștient, încât nu s'a gândit la consecuențe și n'a cerut concediul, care — de sine se înțelege — era sigur, acordat cu bunăvoință, cu bucurie.

Repețim, că toată responsabilitatea și toate frânele institutului zac în mâinile Dsale.

Dice dl Z. Z. în corespondența sa, că: „s'a prezentat (comitetul) de timpuriu (? — de timpuriu, după-ce adevărat programul a fost deja stabilit) la Ilustritatea Sa, unde i-s'a cerut concesiunea și i-s'a notificat, că la acel concert vor lua parte și elevii institutului și că i-s'a dat concesiunea. Bine, dar' despre aceasta elevii n'au fost avisați și nici Rv. d. director. Această împregiurare apoi a dat ansă elevilor la decisiunea de a nu lua parte activă la numita serată și din acel moment debutanții nici nu s'au exercitat în punctele lor prescise în program și în cazul unui fiasco, urmat din lipsa de exercițiu, cred că nici on. comitet n'am fi făcut onoare, cu atât mai puțină nouă.

Mai târziu apoi — în ciasul al unsprezecelea — s'a dus un domn respectiv din comitet la Rv. d. director I. Goldiș „pentru coregerea acestei greșeli involuntare — precum mărturisesc însuși dl Z. Z., — exprimându-și dl director părerea de rău, că nu a știut de mai înainte, ca astfel să fi putut contribui și Dsa la splendoarea și succesul numitei serate.

Nu-i vorba, de bunătaea d-lui director n'avem ce dubita și când elevii — în urma unei îndemnări — s'au prezentat și ei la rever. domn director pentru concediul și respective pentru de a se informa despre starea lucrului, — au fost primiți cu acea bunăvoință, cu care a fost primit și respectivul domn din comitet. Li s'a dat și lor concesiunea și i-a asigurat de spriginul d-sale în viitor, dar' le-a descoperit totodată și faptul regretabil, că adevărat d-sa n'a fost încunoscintat la început de loc despre cooperarea elevilor la numita serată.

„Joi seara“ — ne răspunde rev. domn director, — „am primit invitare la concertul arangiat în sala seminarială prelungă conlucrarea elevilor noștri. Eu unul, care sunt responsabil pentru d-voastre, am trebuit în genere să vă fac

atenți, că fără învoirea și controla nemijlocită a superiorității scolare v' este oprit a participa la serate și concerte publice; un cas concret de interdicție s'a întâmplat chiar acum la liceu față de un elev provocat la concertare, etc. etc."

Domnul Dr. Oncu, care — precum șintem informați — îndrumat de Ilustritatea Sa domnul Episcop, s'a prezentat târziu cu cererea pentru concediu și spre a se scusa pentru pașii greșiți, la rev. domn director I. Goldiș. Atunci dl director i-a spus următoarele:

"Domnule doctor! V' asigur, că până veți umbla pe calea cuvenită, mai mare spriginitor decât mine nu veți av'ă; v' rog să nu uitați că eu s'nt responsabil la locul prim pentru pașii și vorbele elevilor; am datorința a îngriji chiar pe Ilustritatea Sa, care s'a luptat atât de mult până-ce a ridicat acest institut; să nu uitați, că dl ministru cancelaria d-tale nu o poate închide, dar' poate seminarul, de nu voi av' precauțiunea recerută. Eu n'am vorbit în cauză cu Ilustritatea Sa, nu știu cari dintre tineri și cu ce piese s'nt angajiați a concerta. Nu-ți pot dar' promite nimic până nu voi vorbi cu Ilustritatea Sa, și până nu voi examina tinerii angajiați fără scirea mea."

Ilustritatea Sa în urmă la intervenirea mai multor fruntași, cari însă nici despre cele întâmplate, nici despre măsura pregătirii noastre nu au putut fi deplin informați — a voit ca noi să cooperăm; ear' rev. domn director s'a exprimat, că nici d'nsul nu oprește cooperarea, ba prin dl prof. Dr. Horvath, prefectul seminarului, a și avisat pe respectivii elevi, că dacă s'nt pregătiți la tot cazul să iee parte activă la concert.

Acesta este istoricul numitei serate musicale-literare a Reuniunii femeilor române din loc, care a făcut at'ata alaiu în țeară.

Lăsăm deci în voia liberă a on. public să judece asupra măsurilor luate de rev. domn director I. Goldiș în chestiune, dacă acele au fost corecte, ori ba? noi însă, elevii, nu putem îndestul regreta procedura atât de greșită și inconspicua a comitetului arangiator, luată față de numita serată, nu putem îndestul regreta faptul, că luarea noastră în program a fost fără consensul elevilor concertanți, sau cel puțin cu scirea lor; nu ne putem îndestul explica cauza, că anume pe ce se poate basa pitularea după tufă (stelile)? nu cumva din motivul că inteligenței și îndeosebi damelor române din loc — figurarea nominală a elevilor teologi le deroga? căci datină strămoșească este aceasta la noi Români a manifesta dispreț față de tot ce percede din s'nul nostru și față de tot ce e românesc! Destul de regretabil și dureros!

Aceste, în interesul adevărului, ni le-am ținut de sfântă datorință a le pronunța.

Când am luat deci peana în mână, n'am avut de intențiuni să polemizăm, căci cu aceasta am gătat, ci să expunem înaintea on. public pur adevărul, să depărtăm ori-ce invinuirii atribuite pe nedrept persoanei Rvd. d. director I. Goldiș, căci d-sa nu ne-a oprit, nici interdicție ca să cooperăm la numita serată și cauza că s'a zădărnicit și s'a mistificat numita serată, zace în însuși comitetul, ear' noi am fost indispuși.

În fine on. comitet pună mâna la inimă și prevadă, că nici sala, nici luminarea, nici celelalte trebuințioase nu i-a costat nimica și aceasta nu s'a întâmplat fără scirea dlui director, până când d-nii din comitet în localitățile noastre fără considerare de sărăcia noastră, au fixat (în program) preț de intrare și pentru noi.

Pasul dlui Z. Z. nimic n'a folosit causei, pentru care se vede a fi angajat, — ba din contră a înveninat rana neînțelegerii.

Cadă responsabilitatea pe cei vinovați. Noi tinerii am dori să avem alte exemple de bună înțelegere, decât cele ce vedem astăzi prin Arad și pe la Sibiu.

Mai mulți teologi.

Am publicat întregă această întimpinare „fără cea mai mică schimbare“, nu însă din temerea, ca nu cumva adevărul să iase în vre-ur. alt diar la iveală, ci pentru-că ne vine la socoteală această dovadă de „fineță diplomatică“.

„Noi tinerii, — ne d'ic cei șese elevi ai Părintelui Goldiș, — am dori să avem alte exemple de bună înțelegere decât cele-ve vedem astăzi prin Arad și pe la Sibiu.“

Și noi bătrânii am dori-o aceasta, și de aceea ne pare foarte rău, când vedem, că se angajează și tinerii în certurile noastre.

Nu vom presupune, că Părintele Goldiș a făcut presiune asupra celor șese tineri, nici că a exprimat dorința, ca ei

să facă ceea-ce au făcut, ci vom admite, că numai și numai iubirea de adevăr i-a îndemnat. Este cu toate aceste foarte urită impresiunea, pe care o produce această apărare făcută „corectului“ director.

Căci este prelungă toate celelalte și o denunțare în întimpinarea „clericilor“.

Părintele Goldiș scie să păstreze aparențele. Are toată bunăvoința, însă e corect, e sever, pentru-ca nu cumva guvernul să închiidă seminarul.

Reuniunea femeilor române din Arad vrea să dea un concert, și Părintele Goldiș se teme, ca nu cumva la acest concert să dea guvernului pretext, ca să închiidă seminarul. Am dori să scim, cine erau oamenii ce constituiau comitetul însărcinat cu arangierea concertului: se vede că erau tot Daco-Români, dacă nu cumva chiar „irredentiști“, în tot cazul nisee indiviți foarte suspecți și lipsiți de tact.

Dacă dar' „clericii“ din Arad își doresc „exemple de bună înțelegere“, ei n'au decât să cetească cei din urmă doi numeri din „Tribuna“, ca să vadă de unde pornesc și cum se propagă neînțelegerile aici în Sibiu și să-și dea bine seamă, de unde pornesc și cum se propagă ele la Arad.

Dar' despre aceasta ne rezervăm a vorbi mai lămurit.

Cronica.

Căsătoria arhiducei Maria Teresia. Duminecă la ameași s'a întâmplat în capela curții din Viena cu pompa cuvenită cununia arhiducelui Carol Stefan cu arhiduceasa Maria Teresia. Acestea a premers Sâmbătă în 27 Februarie o renunțare a arhiducei. În scrisoarea, care conține motivele renunțării, se d'ic cam următoarele: „Pe basa legilor noastre de casă fiecare arhiducesă are în cazul căsătoriei sale să renunțe la drepturile, ce-i compet după nascere. Prin aceasta te provoc deci să depuni jurământul de renunțare.“ În formula de jurământ arhiduceasa a renunțat la toate drepturile private și politice, ce-i compet după nascere. într'o clausulă specială însă arhiduceasa declară, că nu renunță dela drepturile de succesiune ale soțului ei.

Reuniunea română de cântări și musică a plugarilor români din Csebză (comitetul Torontalului) invită la concertul și balul ce-l va da sub conducerea neobositului și zelosului preot Alexandru Bugarin în sala scoalei române din Csebză, în 20 Februarie (4 Martie) 1886. Venitul curat este destinat pe seama fondului reuniunii române de cântări și musică din Csebză. Prețul unui bilet de intrare este: pentru o familie 2 fl., pentru o persoană 1 fl. Suprasolvirile, precum și sumele trimise prin postă, s'nt a se adresa la cassarul reuniunii Iosif Simu în Csebză p. u. Csákova, care sume se vor primi cu mulțumită și se vor publica în jurnalul „Luminătorul“. Pentru incuartairea p. t. oaspeți comitetul arangiator au făcut dispozițiuni după puțință, deci: p. t. oaspeți s'nt invitați ca la soșirea lor să tragă drept la scoala gr.-or. rom. din Csebză, de unde vor fi conduși la cartire, din partea comitetului arangiator. Damele s'nt rugate a veni în vestiminte simple. Concertul se începe la 7^{1/2} oare seara. Programul concertului: 1. „Hora Sinaii“, cor bărbătesc compus de Gr. Ventura, executat de reuniunea română de cântări din Csebză. 2. „Puneți floare“, cântec popular de K. R. Karrasz, executat în cartier de reuniunea română de cântări din Csebză. 3. „Scolarul lenes“, poezie umoristică, declamată de scolarul G. Treta. 4. „Serenadă la o copilă“, de X. X., executat de reuniunea română de cântări din Csebză, prin instrumente de invențiune mai nouă americană. 5. „Împăratul și Archimandritul“, poezie de A. Murășanu, cetită de N. Mircea, învățător în Ciacova. 6. „Sus la munte“, doină populară de N. Popoviciu, cântată bariton solo și acompaniată de reuniunea română de cântări din Csebză. 7. „Marșul de primăvară“, cor bărbătesc de K. R. Karrasz, executat de reuniunea română de cântări din Csebză. Comitetul arangiator.

Din Bungard, (lângă Sibiu) ni se scrie: Deși comuna noastră e de puțină însemnătate față cu alte comune învecinate, totuși producem din parte-ne, pe terenul culturii, relativ foarte mult. În seara din 16/2 v. a. c. au arangiat învățătorii nostri din loc Ioan Modran și Teodor Necșa o petrecere scolară împreună cu teatru, cu bucați naționale și declamațiuni conduse de învățătorul Teodor Necșa, ba la deschiderea acestei festivități a ținut învățătorul I. Modran o vorbire potrivită, arătând însemnătatea scoalei și culturii. Publicul adunat a rămas pe deplin încântat. Această petrecere a fost în felul ei ca prima dată în comuna noastră. La finea petrecerii a rostit dl paroch local Teodor Necșa o mulțumită d-lor învățători pentru zelul ce-l arată în înaintarea culturii poporului, mulțumind totodată și fruntașilor iubitei noastre națiuni pentru îndrumările ce ne-au dat și ne întreprut ne dau spre înaintarea în cultură. A doua cuvântare a ținut-o dl George Dorde mulțumind publicului pentru dragostea ce a arătat cu prezența sa la această festivitate scolară, arătând că această petrecere încă e un ram de cultură.

►mëndouă vorbire bine alese și p'etrundătoare au fost acamate cu strigări de: „Să trăească!“ Au mai ținut vorbiri felurite dl notar I. Necșa, dl episcop primar T. Cioră, dl învățător T. Necșa și alții. Taxa intrării a fost fixată: de bărbat 15 cr., de femeie 10 cr. și de copil 5 cr. Atară de spese venitul curat e 8 fl. 25 cr., cari s'nt meniți pentru procurarea unui stindard scolar.

Unul din cei de față.

Himen. Dl Sabin S. P. is o fitorul protopresbiter gr.-or. al tractului Agnita și-a serbat la 28 Februarie n. cununia cu d-șoara Ana E. Stoian din Cernat.

Reuniunea de patinat din Sibiu. Comitetul reuniunii de patinat din loc declară sezonul actual de închis cu 1 Martie n. Ori-ce reclame s'nt a se insinua până la 15 l. c. n. la dl cassar Grohmann. Patinele depuse la servitorul reuniunii de patinat se pot lua de acolo până la 5 l. c. n. la localul de patinat. După acest termen patinele se vor pute afla numai la domiciliul servitorului.

Interpelația dlui Mihail Cogălniceanu. Un corespondent din Bucuresci al diarului „Nemzet“ fi comunicat acestui diar în extras interpelația dlui Cogălniceanu privitoare la expulsări și răspunsul dat de dl ministru-president Brătianu. Corespondentul „bine informat“ al diarului unguresc află, că situațiunea actuală va aduce cu sine intrarea dlui Cogălniceanu în cabinetul României.

Curs de științe de stat. Dl Nicolae Vasilescu, doctor dela facultatea de drept din Paris, laureat al scoalei de științe politice din Paris, fost elev al universității din Berlin etc., a deschis cu autorisițiunea ministerului instrucțiunii publice al României un curs de științe de stat prelungă facultatea de drept din Bucuresci, Duminecă, 16 Februarie v. curent, la 10 oare a. m. în sala anului al treilea a acestei facultăți. Pentru anul acesta, d-sa își propune să vorbească despre știința financiară. Sumarul primei lecțiuni: Societatea umană. Statul. Scop sau mijloc? Rolul și atribuțiunile statului. Individualism și socialism de stat. Mijloacele, de cari statul are nevoie în îndeplinirea misiunii sale. Economia financiară și știința financiară. Definițiune. Practica sau teoria?

Împăratul Vilhelm earăși a cădut la cel din urmă bal de curte. Deși nu s'a lovit mai greu, totuși medicii, considerând vârsta înaintată a bătrânului monarch, i-au sfătuit să se țină în liniște.

O întrunire de femei la Berlin. Săptămăna trecută a fost convocată, într'unul din marile stabilimente din Berlin, o întrunire a reprezentanților sexului frumos în scopul de a se afirma revendicările femeilor, adică completa lor asimilare cu bărbații, atât din punctul de vedere politic, cât și din punctul de vedere social. În urma unor atacuri violente contra religiunii, profesate de unele din aceste doamne, întrunirea a fost disolvată din ordinul poliției.

Mulțumită publică.

La balul arangiat în Abrid la 11 Februarie a. c. în favorul reuniunii femeilor române din Abrid, Abrid-sat și giur pentru înființarea unei scoale — de fete — române în Abrid, au binevoit a contribui următorii domni și doamne: Alexandru Danciu, proprietar de mine și director 5 fl.; Alexandru Filip, avocat 5 fl.; Ioan Gall, protopop gr.-or. 5 fl.; Carol Henzel, proprietar de mine 5 fl.; Ladislau Kepes, proprietar de mine 1 fl.; Dr. Carol Nagy, protomedic 4 fl.; Romul Furdul, protopop gr.-or. 3 fl.; Dr. Basiliu Preda, avocat 3 fl.; Constantin Cotisel, paroch gr.-or. 3 fl.; Iosif Keller, comerciant 3 fl.; Simeon Cajan, medic mont. 2 fl.; Francisc Szebeni, avocat 2 fl.; Gerasim Teofil, comerciant 3 fl.; Iosif Ciura, paroch gr.-cat. 1 fl.; Aron Papiu, asesor consistorial gr.-cat. 1 fl.; Dr. Ersilia Raț, învățătoareasă 1 fl.; George Balta, proprietar 2 fl.; Ioan Ciora, proprietar 1 fl.; Ioan Cristea, notar cerc. 1 fl.; Alberth Hagerbauer, diurnist 1 fl.; George Ivascu, comerciant 3 fl.; Iuliu Floch, arendator 1 fl.; Michail Andreica, proprietar 4 fl.; Ioan Șulea, metalurg 1 fl.; Nicolau Jurca, proprietar 1 fl.; Alexandru Tobias, cancelist 1 fl.; Alexandru Papiu, teolog abs. 1 fl.; Absolon Faur, proprietar 2 fl.; Martin Persian, neguțător 2 fl.; d-na Rakosy 1 fl.; d-na Gellei 1 fl.; d-na Gelei 1 fl.; Dionisiu Adamovici, paroch gr.-or. 1 fl.; Ludovic Ratzkóvi, comerciant 2 fl.; Iosif Pálfi, comis. mont. 2 fl.; Samuil Pálfi, cămăraș reg. 2 fl.; Georgiu Danciu, metalurg 1 fl.; Alexandru Danciu, preot gr.-or. 2 fl.; Petru Fižeșian, proprietar 2 fl.; Ioan Danciu, proprietar 1 fl.; Alexandru Danciu, metalurg 1 fl.; Iosif Ūrmösy 1 fl.; George Toma, proprietar 1 fl.; Simeon Brădean, metalurg 1 fl.; Simeon Tomuș, proprietar 2 fl.; George Candrea, învățător 1 fl.; Dumitru Bodea, metalurg 1 fl.; Stefan Székely, comerciant 2 fl.; Nicolau Șerban, proprietar 3 fl.; Emil Poruțiu, not. reg. 2 fl.; Teofil Faur, calfă de comer. 1 fl.; George Schmidt, calfă de comer. 1 fl.; Nicolae Băieșian, paroch gr.-or. 3 fl.; Augustin Corvin 1 fl.; Candin David, proprietar de mine 3 fl.; Alberth Szöcs, apotecar 2 fl.; Simeon Faur, măiestru pelar 2 fl.; Ana Teleguț 1 fl.; Dionisiu Balossu, comerciant 3 fl.; Emil Pop, not. reg. 2 fl.; Iosif Draia, jude com. 2 fl.; Alexandru Danciu, proprietar 2 fl.; d-na Iulia Vasiu 6 fl.; Alexandru

Mladin, metalurg. 2 fl.; Nicolau Mestecan, met. 2 fl.; George Danciu, met. 2 fl.; Simeon Popescu; măiestru 1 fl.; Simeon Brașcovița, met. 2 fl.; Nicolau Opris, met. 2 fl.; George Cobori, met. 1 fl.; Alexandru Opris, met. 1 fl.; Albert Képes, comerciant 1 fl.; Vasilie David, metalurg 1 fl.; Alexandru Cocișu 1 fl.; Coloman Képes, apotecar 1 fl.; d-na Francisca Șiuluțiu 2 fl.; d-na Elena Șiuluțiu 2 fl.; Petru Corpade, calfă de comer. 1 fl.; Iosif Bara met. 2 fl.; Paul Stoica, canc. reg. 2 fl.; d-ra Vilma Crișan 1 fl.; Nicolau Lobonțiu, proprietar 3 fl.; Amos Popescu, not. cerc. 1 fl.; Eugen Hocman, învăț. 1 fl.; Basiliu Groza, calfă de comer. 1 fl.; Teodor Victa, met. 1 fl.; Pompiliu Șuluțiu, proprietar 2 fl.; Iosif Kóváry, proprietar 2 fl.; Iosif Crișan, avocat 2 fl.; Emilia Schreiber 2 fl.; Iuliu Mițiu, măiestru 2 fl.; Alexandru Ciana, calfă de comer. 1 fl.; Hendrea, calfă de comer. 1 fl.; Zoltán Tobakovici, comer. 2 fl.; Carol Geber oficiant 1 fl.; Reinhardt Glüksel, comer. 2 fl.; Iosif Cobori, metalurg 1 fl.; Alexandru Tobias, notar cerc. 2 fl.; Alexandru Macaveiu, proprietar de mine 2 fl.; Ioan Todescu, paroch gr.-or. 2 fl.; George Anca, paroch gr.-or. 2 fl.; Radu Iantea, paroch gr.-cat. 2 fl.; Lanes Iurhescu, econom de baie 2 fl.; d-na Francisca Coman, 1 fl.; d-na Iulia Rusu 1 fl.; d-na Sofia Teleki, 1 fl.; d-na Agaftia Rusu, 1 fl.; Zaharia Cioara, proprietar 1 fl.; Nicolau Deoanca, subjude comunal 1 fl.; d-na Maria Gónczi 1 fl. 50 cr.; George Mera, proprietar 1 fl.; Nicolau Anca, proprietar 1 fl.; Ioan Ciura met. 1 fl.; Alexandru Drumar, v.-not. com. 2 fl.; Birlea, jude com. 50 cr.; Ioan Almașan, proprietar de mine 2 fl. Suma: 1 fl. 208 fl. Schimbându-se galbinul la 6 fl., suma: 214 fl. v. a. Din suma de 214 fl. subtrăgându-se speșele în sumă de 81 fl. 72 cr., rezultă un venit curat de 132 fl. 28 cr. v. a.; un venit destul de frumos mai ales acum, când mai toate venitele poporului de aici și giur s'nt destul de sterile; deci mișcați de simțul de mulțumită și recunoștință, comitetul Reuniunii vine a-și exprima cea mai ferbinte mulțumită tuturor acelor domni și doamne, cari și cu această ocaziune ne-au dovedit viul interes și nobila bunăvoință față de reuniunea noastră. Abrid, 24 Februarie 1886. În numele comitetului: Ana Gall, presidentă. Alexandru Ciura, secretar.

Reuniunea femeilor române din Sibiu, fiind în plăcută pozițiune a pute face cunoscut, că balul dat de d'nsa în 24 Februarie a. c. a avut un venit curat de 302 fl. 11 cr. în folosul scoalei de fete susținută de reuniune, mulțumesc tuturor acelor, prin al căror concurs s'a putut ajunge acest rezultat.

îndeosebi însă aduce călduroasele sale mulțumiri acelor p. t. doamne și domni, cari prin suprasolviri au avut bunăvoința a promova scopul ce-l urmărește reuniunea, precum și domnului măiestru de capelă P. Hermann, care pentru acea seară a redus prețul musicii sub cel îndatinat cu 5 fl.

Suprasolviri au intrat dela domni: archimandrit N. Popca, dir. F. W. Hermerth și locot. col. Servitzky câte 5 fl.; d-șoara Sofia Buceșan 4 fl.; d-nii general Getz, protsîn. N. Frateș, Dr. I. Moga, Fr. Hamrodi câte 3 fl. 50 cr.; doamna Agafta Papp, d-nii: dir. P. Cosma, subjude I. Bădilă, banchier M. Kabdebo, neg. C. Bugarsky și „un necunoscut“ câte 2 fl.; d-nii Dr. I. Pușcariu, protopop S. Popescu, prof. G. Dima, Petru și Pavel câte 1 fl. 50 cr.; și în fine dela d-nii: intat supr. Mentschik, prof. Doomanovsky, adv. I. Popa, locot. Lang și notar N. Henț câte 50 cr.

Pentru reuniunea femeilor române din Sibiu.
M. Cosma,
pres.

Bibliografie.

„Advocatul popular.“ Nr. 2. Cuprins: Din dreptul public: Monarchia. Statul ungar. Despre moștenirea demnității regale. Despre suveranitatea regelui și despre drepturile ce izvoresc din ea. Despre drepturile și onorurile regale. Din dreptul privat: Despre familiă. Despre gradurile în nemotenii. Cumnăția.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 2 Martie n. Comisiunea militară a casei deputaților a acceptat proiectul de lege despre gloate ca basă pentru desbaterea specială. Ministrul de honveți bar. Fejérváry a declarat, că organizarea gloatelor, condiționată prin raporturile de apărarea țerii, nu va pricinui spese mari.

Belgrad, 2 Martie n. Reprezentantul Porții a declarat, că Turcia e gata să șteargă din proiectul ei pasagiul privitor la restabilirea raportului amical. S'rbia a primit aceasta, și astfel identitatea ambelor proiecte e stabilită.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Martie a. c. imobilele lui Martin Nagy decătră trib. reg. din M.-Oșorheiu.
— 21 Aprilie a. c. imobilele lui Iosif Lazar, decătră jud. cerc. din Șomcuta-mare, în comuna N.-Fentös.
— 22 Maiu a. c. imobilele Mariei Șandru, decătră trib. reg. din Sibiu, în comuna Sadu.
— 26 Maiu a. c. imobilele lui Iova Nedocin decătră trib. reg. din Chichinda-mare.
— 1 Martie a. c. imobilele Evei Tanațco, decătră judecătoria cerc. din Vinga, în comuna Chinezi.
— 29 Martie a. c. imobilele lui Ioan Klausz, decătră tribunalul reg. din Timișoara, în comuna Gyarmatha.
— 2 Martie a. c. mobilele vęd. Avram Berger decătră executorul reg. din Sătmar.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Sofia Fenser, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Petru Micu, trib. reg. din Timișoara;
— la rămasul după Teodor Zsivkovits, trib. reg. din Panciova;
— la rămasul după Ecatarina Auer, jud. cerc. din Șiria;
— la rămasul după Maria Steiner, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Sofia Gottschik, trib. reg. din Bistrița.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Cubin. Concursurile se se trimită în 2 săptămâni la Presidiul tribunalului reg. din Biserica-albă.
— Un post de servitor la jud. cerc. din Șiria. Concursurile până 6 Aprilie a. c. la presid. trib. reg. din Arad.

Economic.

Modul de a conserva merele. — Spre a conserva merele iarna și chiar vara, trebuie să se cerce, ca merele să fie perfect sănătoase. Se duc într'o cameră, și se așează pe o leasă făcută

din răchită, dacă este posibil, avënd grijă ca fructele să nu se atingă unele de altele. După aceea se închide ușa bine și ferestrele, și se face un foc cu viță de vie; așa ca să se facă mai mult fum, ca să umple toate locurile goale din odaie. După 4—5 zile această operațiune se reînnoesce. Pe urmă se iau fructele, una câte una, și se pun într'o ladă cu paie de grâu mărunt, avënd grijă, ca fructele să nu se atingă. Se pune un rînd de mere și unul de paie și după aceea se închide lada.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta auv. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Act. de asig. Națională, Credit mob. rom., Scrișuri fonciare urbane (5%), Schimb 4 luni, Societ. const., Aur.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta de auv. ung. 6%, Hartie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost. ung. (1-3a emisiune), Bonuri ale ung., cu cl. de sortare, bănățene-timișene, transilvane, croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hartie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta de auv. ung. 6%, Hartie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost. ung. (1-3a emisiune), Bonuri rurale ung., cu cl. de sortare, bănățene-timișene, transilvane, croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hartie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losuri austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Advertisement for LE HOUBLON cigarettes, featuring the brand name and manufacturer information: Cea mai bună [189] 11, Hărtia de țigarete e veretabilul, LE HOUBLON fabricat francez de CAWLEY & HENRY, în PARIS.

Anunțiu.

Societatea de împrumut și păstrare „Aurora” din Năsăud va ține adunare generală în Năsăud la 28 Martie st. n. 1886, 10 oare a. m. în edificiul scoalei normale.

Obiectele:

- 1. Raportul directorului, cassarului și al comisunii cenzurătoare.
2. Alegerea directorului, cassarului, controlorului și secretarului, apoi a doi membri de consiliu și a comisunii cenzurătoare pe baza statutului.
3. Pertractarea propunerilor relativ la modificarea statutelor eventual reformarea societății în acționarie și desbaterea proiectului de statut în privința aceasta.
4. Pertractarea altor propuneri de interes pentru societate.

Năsăud, în 6 Februarie 1886.

Consiliul administrativ.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Large railway schedule table with multiple columns for routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Reghinul-săs., Reghinul-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Uniedoara, Uniedoara-Simeria (Piski). Includes train numbers and times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.